

Forslag

til

Lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v.

Fremsat den 21. maj 1976 af *Bernhard Baunsgaard* (RV), *Hilmar Baunsgaard* (RV),
Bilgrav-Nielsen (RV), *Gudme* (RV) og *Svend Haugaard* (RV).

§ 1.

I lov om særlig indkomstskat m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 521 af 2. oktober 1975, som ændret ved § 3 i lov nr. 101 af 17. marts 1976, foretages følgende ændringer:

1. I § 7 A, stk. 2, udgår 4. og 5. pkt., og i stedet indsættes: „Udgifterne til anskaffelser og forbedringer forhøjes med et tillæg, der svarer til udviklingen i reguleringspristallet, hvor januar 1965 = 100. Stigningen i reguleringspristallet beregnes fra januar kvartal i det kalenderår, hvori ejendommen erhverves, og til det for januar kvartal i salgsåret beregnede reguleringspristal. Danmarks Statistik offentliggør, så snart reguleringspristallet for januar kvartal foreligger, tabeller over stigningen med oplysning om, hvor meget anskaffelsespris og forbedringer skal forhøjes.“

2. § 7 A, stk. 3, 2. pkt., affattes således: „Pristaltillæg indrømmes dog ikke for kalenderår forud for 1965.“

3. § 7 A, stk. 4, litra b, affattes således: „Det beløb, der er opgjort efter bestemmelserne i litra a, forhøjes med et tillæg svarende til udviklingen i reguleringspristallet, hvor januar 1965 = 100.“

4. I § 7 A, stk. 6, indsættes som nyt punktum efter 2. punktum: „De 30.000 kr. reguleres efter udviklingen i det i § 7 A, stk. 2, nævnte pristal med udgangspunkt i januar 1974.“

5. § 7 A, stk. 7, affattes således:

„Stk. 7. Fortjenester, der er erhvervet eller konstateret ved afståelser af fast ejendom, opgøres for hvert indkomstår for sig. I de opgjorte fortjenester fradrages 125.000 kr. Det nævnte fradrag på 125.000 kr. kan dog kun opnås, såfremt ejendommen har været i sælgerens besiddelse i 7 år eller derudover. Har sælgeren besiddet ejendommen i 4 år eller derunder, gives 30.000 kr. i fradrag, i 5. år gives 60.000 kr. og i 6. besiddelsesår 90.000 kr. Disse fradragsbeløb reguleres efter udviklingen i det i § 7 A, stk. 2, nævnte pristal med udgangspunkt i januar 1974. Fradragsbeløbet kan aldrig overstige den samlede fortjeneste. Den skattepligtige kan dog i løbet af tre på hinanden følgende indkomstår højst opnå et samlet fradrag på 125.000 kr. efter reglen i 2. pkt. Det samme gælder reglen i 3. pkt.“

6. I § 7 A, stk. 10, indsættes som nyt punktum efter 2. punktum:

„De 5.000 kr. reguleres efter udviklingen i det i § 7 A, stk. 2, nævnte pristal med udgangspunkt i januar 1974.“

7. § 7 A, stk. 11, affattes således:

„Stk. 11. For ejendomme, der har fået afløst jordrentepligt, kan den regulerede anskaffelsessum opgøres med udgangspunkt i afløsningssummen for jordrente med et tillæg for bygningsværdien. Ministeren for skatter og afgifter fastsætter regler for beregning af dette tillæg. Endvidere medregnes udgifter til forbedringer, der er udført

efter afløsningen. De i et kalenderår fuldførte forbedringer tages kun i betragtning, såfremt udgifterne hertil har overstegit 1.000 kr. Afløsningssummen med tillæg for bygningsværdien forhøjes efter reglerne i § 7 A, stk. 2, med udgangspunkt i januar det

år, hvori afløsningen fandt sted. Tillæg gives ikke for kalenderår forud for 1965."

§ 2.

Loven har virkning for indkomståret 1976 og senere indkomstår.

Bemærkninger til lovforslaget.

Det radikale venstre er tilhænger af, at samfundsskabte værdier beskattes. I visse tilfælde er det nemt at opgøre den samfundsskabte værdi. Køber en mand et stykke jord, lader det ligge nogle år uden at foretage sig noget med det, og sælger han det derefter med stor fortjeneste, fordi f. eks. kommunen, hvori jorden ligger, har bekostet anlæg af en vej ud til jorden, så vil alle godkende, at værdistigningen ikke skyldes ejerens arbejde, men derimod samfundets investering.

Men selv i dette oplagte tilfælde vil det være nødvendigt at tage hensyn til kroneforringelsen. I løbet af 1975 forringedes kronens værdi med knap 10 pct., og det vil være urimeligt at forlange beskatning — helt eller delvis — af denne kroneforringelse.

Det radikale venstres forslag om særlig indkomstskat på fast ejendom bygger på ovennævnte grundsetning: Samfundsskabte værdier bør beskattes, mens den stigning i kroner, der alene skyldes kroneforringelsen, bør fritages for beskatning. Nu har et flertal i Folketinget bestemt, at en- og tofamiliehuse ikke falder ind under reglerne om skat efter loven om særlig indkomstskat. Efter det radikale venstres mening er det derfor en retfærdighedshandling også at fritage boligen ved landejendomme og andre ejendomme, der falder ind under loven, for at betale særlig indkomstskat. Partiet har søgt at fritage disse boliger ved at fradrage et beløb på 125.000 kr. for beskatning ved handler med anden fast ejendom.

Ligesom det ikke er retfærdigt at beskatte kroneforringelsen, så vil det heller ikke være rimeligt at undlade en forhøjelse af de 125.000 kr. i takt med kroneforringelsen, som den måles ved reguleringspristallet.

Det samme gælder det særlige fradragsbeløb, der ydes i ekspropriationstilfælde, og det særlige beløb ved mageskifte.

Alle de nævnte beløb forhøjes, idet januar 1974 sættes lig med 100.

For at undgå spekulationssalg har partiet foreslået, at fradraget på de 125.000 kr. først opnås i fuldt omfang, når ejendommen har været i sælgerens besiddelse i 7 år eller derover.

Pristalsreguleringen af de 125.000 kr. medfører, at fradraget i 1976 forhøjes til 157.700 kr., de 30.000 kr., der gives i særligt fradrag ved ekspropriations-sager, forhøjes til 37.800 kr., og det særlige fradrag ved mageskifte, der oprindeligt var 5.000 kr., er ved kroneforringelsen blevet til 6.300 kr.

Den gældende lov har forsøgt at opfange kroneforringelsen ved en række tillæg til anskaffelsespris m. m.; disse tillæg slår, som ovenstående eksempler viser det, ikke til, når det gælder en ejendom erhvervet før 1965, til gengæld giver de mere end dækning for salg af en ejendom erhvervet f. eks. i 1972 (året for folkeafstemningen ang. EF) og solgt i 1976.

Tillæggene vil i sidstnævnte tilfælde give en samlet regulering på 63 pct., mens kroneforringelsen kun berettiger til ca. 54 pct. Det kan tilføjes, at beskatningen af disse hurtige handler bliver lempeligere i takt med bestræbelserne for at dæmpe inflationen. Disse bestræbelser ligger som bekendt bag forhandlingerne om en indkomstpolitik.

I en situation, hvor der fra alle sider kræves tilbageholdenhed m. h. t. arbejdsindkomster, vil det være særligt provokerende, om fortjeneste ved den slags hurtige handler fortsat skal beskattes ekstra mildt.